

ΑΝΤΙΦΑΘΙΟΤΑΣ

3

ΕΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΤΑΥΡΑΚΑΛΙΤΩΝ
ΕΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΜΠΟΥΚΛΑΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ 500 ΕΞ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1944

ΛΗΣΤΕΣ-ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ, ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΕΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΚΑΛΛΙΘΗΣ

ΛΕΣΒΙΑΚΕ ΛΑΛ-ΠΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

Μέ μαζικές διαδηλώσεις αγωνιστείτε ενάντια στην όλη φιλία. Ζητήστε να ληφθούν τα φυλακισμένα αδέρφια μας. Σπύστε την τρομοκρατία. Σχιδιωθείτε στην αγρία δολοφονία των τυραγνισμένων γερρετιών μας.

Φοβούνται τα μούρατάκια τό λαό. Λυσσομανούν γιατί θαρρετά πήρε στά χέρια του τή διοίκηση, τσάκισε τήν άδικία και τήν έκμετάλλευση, στέθηκε στά πόδια του. Λυσσομανούν γιατί τά παιδιά μας δέν πεθύνουν πιά άπ' τήν πείνα, οί νέοι μας δέ γίνονται στρατιώτες τους, οί κοπέλλες μας δέν σέρνονται πιά πεινασμένες στά κρεβάτια τους. Λυσσομανούν γιατί ο λαός μας δέν έγινε γεφύρι να περάσουν από πάνω του, δε σύρθηκε σέ λάβρος, εργάτης τους. Λυσσομανούν γιατί έχασαν τήν κατάσταση άπ' τά χέρια τους, δέν είνε πιά άφέντες του νησιού. Αλείστηκαν μέσα στά συρματοπλέγματα, γιατί δέν νιώθουν πιά άσφαλισμένο τόν έαυτό τους, η ύπαιθρός μας τους είνε έχθρική. Τίποτα δέν περιμένουν άπ' αυτή. Οί νέοι μας δέν πών έργάτες, οί κοπέλλες μας δέν γίνονται πόρνες, τά πρόφια μας δέν γαρίζουν τίς άτηθήμες καις, μέ χορταίνουν τόν πεινασμένο λαό. Λυσσομανούν γιατί βλέπουν τίς προσφυλακές τους, τούς έλλογμένους συμμάχους, τούς χιφιδέες, έννο έννο να χένουνται άπ' τή λαϊκή εκδίκηση, βλέπουν τήν τεράστια δύναμη του λαού και τά λεσβιακά νιάτα να ξεσηκώνονται άκρως παρ' όσον φοβούνται γιατί νιώθουν καλό, πώς πλησιάζει κι η σειρά τους.

Οί δήμοι μέ τούτο αντικρίζουν τήν κατάσταση, αρχίζουν άπ' τή λύσσα τους στη σ' έμφύτης χαμένης τους δύναμης, στη σκέψη του άναπότρετου χαμού τους. Δέν είνε πιά τίς βέβαιες, φοβούνται να έλθουν κι οί Γερμανοί τήν κρήνη τους μπότις, δέν είνε πιά τίς βέβαιες, φοβούνται και τήν οικία τους. Αρχίζουν τσάκισαν δουλιές τού ληστοσυμμορίτη. Σάν κόνια άπαχτικέ στις το μούρατάκια φτάνουν στη Καλλονή και στά γύρω χωριά της. Και σαν έλθει άγριό άνθρωποι της ζούγκλας αντί για τού-τά αρχίζουν έναν άγριο πολυβολισμό μέσα στο χωριό, για να σπύσουν τά ναύρα του κόσμου, να τόν προσηλαστούν. Αί οί άγρότες μας είσορπούμενοι έγκαιρα φεύγουν στο γύρω βουνό, πών φτάνουν έκεί οι άγριες όρδές, λαική-σει να φτάνουν στο άκρηνό σπίτι, στήνουν τά πολεμικά κι αρχίζουν να πολυβολούν μονισμένα τά βράχια, τά γύρω βουνά. Έξερν, πώς ο λαός και τά νιάτα του σπύσκονται εκεί. Με δέν λένουν τίς πέρα άπ' τό χωριό, φοβούνται να αναταραχθούν μαζί τους έξω άπ' τή σπύρα. Σ' όρδές χωρισμένοι, μέ τό όπλο στο χέρι σπένε τίς πόρτες τών σπιτιών κι αρχίζουν τή λεηλασία, τό κλιάτσικο. Σπένε τ' άρμούν ότι βρουν μπροστά τους, τά προικιά τών κρησιτών, τά χρυσαφικά τους, ακόμα βάζουν χέρι και στά κοπέτσια. Κοπέτσι για κοπέτσι δέν έμεινε. Λένουν έρεσνες υπό υπίτια άπ' όπου αναφέρουν μερικώς άγρότες, που δέν τρώφτον η δέ σέλησαν να φύγουν. Τρείς άγρότες, που πρόβαλαν πρέχοντας σ' ένα σενιόκοζικο τής Αγίας Παρασκευής τους προσηλαστούν και τους σίχμαλωτίζουν. Ένο γεροντάκι τρωμαγμένο ξεπετιέται να πάρη τά βουνά. Αί οί άναντροί λ στές μέ μιες τόν βήφινουν νεκρό. Κορεύουν και γελοούν τ' ό λια στους έρητους δούλους των χωριών. Βρίσκονται στο στοιχειό τους, μέσα στην έρημιά ξαναβρίσκουν τή χερσίν, τους σύνση,...

Ο προσηλασμός τους τέλειωσε. Φορτώνουν στα αυτοκίνητο ό,τι έδωσε τό κλιάτσικο και μέ τους σίχμαλωτους τους γυρνούν οί δειλοί κι άναντροί, γυρνούν θριαμβηστικά στο στρατόπεδό τους στη Μυτιλήνη. Μέ τό κεφάλι ψηλά, τά βράχιόλια τά σκούλαρτζια και τ' άλλα χρυσαφικά στη τσέπη, μέ τίς κότες στο χέρι χωρίς να κοκκινίζουν παρήλασαν άπ' τους δρόμους της πριτεύουσας περήφανοι γιατί άποκατάστησαν τήν τιμή και τή δόξα των γερμανικών όπλων. Κομίζουν οί άναντροί, πώς μέ τές κουρσάρικες επιδρομές τους θα λυγίσουν τή δύναμη και τή σέληση του λαού μας. Κομίζουν, πώς μέ μερικά θύματα, σίχμαλωτους, θα τρομοκρατήσουν τό λαό και τα νιάτα του, θα μας ξαναφέρουν στο όρμηό της πείνας της ύποπαγής. Αί πόσο ξεγελοούνται οί δειλοί. Ο λαός και τά νιάτα του έμασαν πως μόνο μέ τήν οδίακοπ, πάλη κερδίζεται η ζωή κι η λευτεριά. Τ' άδικασκωμένα αδέρφια μας, οί ήρωες του

Ο.Ι Β Ε Β Τ Α Δ Ε Ι Δ

Απ' τὸ μέσα τοῦ 'Ιούλη ἡ ζωὴ ἔγινε ἀνυπόφορη. Οἱ τιμὲς πῆγαν σ' ἀστρονομικοὺς ὄριθμούς. Δουλιές δὲν ὑπάρχουν. Ἡ τσέπη τοῦ φτωχοῦ εἶνε ἀδειανή. Ἡ φτωχολογί γυμνή καὶ πεινσμένη κοιτάζει χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ πλησιάσει τὴν ἐγορᾶ. Ἄπ' ὅς στά μάτια τοῦ λαοῦ πᾶει νὰ ξετυλιχτεῖ ξανά τὰ φοβερό δράμα τοῦ «Ι». Ὁ κἀσένας τρομάζει, μὰ δὲν εἶνε κανένας διατεθειμένος νὰ πεθάνῃ. Ὅλοι καταλαβάν πιά πὺς μὲ τὸν ἄγωνα μονάχα μποροῦμε νὰ ξεφύγουμε τὸ θάνατο. Τ' ἀπόδειξε ὁ τρίχρονος ἄγωνας τοῦ λαοῦ μας, πού χάρις σ' αὐτὸν ζήσαμε καὶ σέ συρθήκαμε ζώντανι πύμα- σα, ζητιάνοι στὰ γερμανικὰ κάτεργα. Κι' ἔτσι σὸ ἐρώσημα πὺς σὰ ζήσουμε; Ἄπ' ὅλο τὸ νησί ἀκούστηκε ἡ ἀπάντησις: Θ' ἀγωνιστοῦμε. Γιά ψωμί, μεροκάματο, ἀμειψι διανο- μὴ στίς ἀποθηκῆς τῶν μαυραγοριτῶν... Μ' ἐπιτροπὲς ὁ λαὸς τῆς αὐτοκλήνης ἀπαίτη- σε τίς προάλλες ἀπ' τίς ἀρχές ψωμί, συσσώτιο, διανομὲς. Φώναξε ὁρὸς κοψτά. Θέλω νὰ ζήσω. Θέλω τὴ ζωὴ τοῦ μου ἔχουν κλεμμένη-κλειδαμένη στίς ἀποθηκῆς τους, οἱ μαυραγοριτες. Ἄπρὸς σ' αὐτὴ τὴ λαϊκὴ ἐξέγερσι οἱ ἀρχές κἀλεσαν ὄλες αὐτὲς τίς ρουφήχτρες τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τοῦ λαοῦ, συνανοήθηκαν, κι' ὅπως κἀντα συρῶ- νησαν. Ἐβαλαν μτρός τὴ γνωστὴ φάμπρικα, πού λέγεται φιλανθρωπία. Ἀπάντησαν στή λαϊκὴ ἀπαίτησι νὰ μοιρῶσθουν τὰ πρῶτα τῶν ἐποθηκῶν, μὲ κἀτι ξεροκάματο πού ἔρριξε ὁ κἀσένας τους σὸ δίσκο τῆς περίφημου ὀργανισμοῦ φιλανθρωπίας. Ἀὐτὰ θάπαν τὰ κεφάλια, τὰ ἀπ' τὸ κέρδι τους σὰ ζοῦσε ὁ λαός.

Ἡ κοροϊδιὰ συνεχίστηκε. Χωρὶς κἀν νὰ ντραποῦν καὶ νὰ κοκκινίσουν σέ οἰκουμενι- λαϊκὴ συγκέντρωσι ἐπαναλάβαν τὴν ἡρωϊκὴ τους χειρονομία. Κἀ χάρισουν σὸν κὸς μο κἀτι ξεροκάματο... Δὲν ντραποῦν. Κατρίζουν μερικές μπουκίες ποδκῆσαν ἀπ' τὰ στόματα τῶν τοικοπερσιμένων τοῦ «Ι»-«Δ» ἀδερφιῶν μας, γονιῶν μας.

Τὰ γιουχαίσματα τοῦ κόσμου δὲν τοὺς συνέφεραν. Μὲ ξετσιπωσιὰ ἀνείπωσι, σεῶρησαν τὸν ἑαυτὸ τους θυγμένο π' τὴ «ἀπαρη σέσισι τοῦ πλήθους». Ὁ κόσμος ἐπιμένει. Ζητᾷ ὄχι φιλανθρωπία. Μὲ τὴν κλεμμένη ζωὴ του. Οἱ ἀρχές λυγίζουν μτρός τὴ ζι- κια ἀπαίτησι τοῦ λαοῦ καὶ προχωροῦν. Σφραγίζουσι τίς ἀποθηκῆς, κατὰσχουν τρῶφι- μα, ἐτοιμάζονται νὰ διέψουν τοὺς μαυραγοριτες συνεταιίρους των. Ἡ δὲσκη ἀρχίζει. Ἄ μὲ ἕνα τηλεφώνημα σταμάτᾷ. Οἱ Γερμανοὶ διατάζουν τὸ σταμάτημα τῆς δέσκης, τὴν ἀποσφραγίσσι τῶν ἀποθηκῶν. Τὰ μὰτρα τσακίλια βλέποντας τὸ λαὸ νὰ πλησιάζει νὰ πῶσι ἀπ' τὰ βρωμερὰ τους χέρι μερικά ἀπ' ὅσα τοῦ ἔχουν πλέγει, ἀκκάσαν ταχ- τικῶς. Τὸ ἱεροῦτικὸ χρομόγελο τοῦ ἐνοικαφέροντος τὸ ἀντικαθιστᾷ τὸ μῖσος. Ἄ χέρι τῆς φιλανθρωπίας ὀπλίζεται μὲ τὸ δολοφονικὸ μαχαίρι τῆς προδοσίας. Αὐτοὶ οἱ- γυναικες τους κι' οἱ κόρες τους τρέχουν στούς Γερμανοὺς. Κι' ἔτσι στήν κείνα κἀ στή δυστυχία τοῦ λαοῦ κἀπαντοῦν μὲ τα γερμανικὰ πολυρόκια. Ἄπρὸς τὸν πεινασ- μένο λαὸ καὶ σ' ἀδύνατα παιδάκια ἐγκαλιάζονται καὶ φιλιούνται. Ἰιορτάζουν καὶ χαιροῦνται ὄχι γιατί γύρισαν πίσω τὴ ζωὴ σ' ἀνεμικά κορμιά, μὰ γιατί κατὰφεραν μὲ τὰ γερμανικὰ δολὰ νὰ συνεχίσουν μαζί τους τὴν κλεψιά καὶ τὴν ἀφαίμαξη.

Πῆραν ἀκόμα μίε φορὰ ἄριστα στίς ἐξετάσεις τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς προδοσί- ας.

συνέχεια ἀπ' τὴν πρώτη σελίδα.

σημερινῶ μας ἄγωνα μᾶς γίνονται δοιγοί. Πάνω στούς τόφους τους ὀρκιζόμαστε μὲ ὦνια ἐκούκισσι.

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΠΑΡΟΡΟΙ. Μ. Σ. Δ. ΣΤΑΝΟΥ. - Ὁ ἐχθρὸς μὲ τίς τρομοκρατικὲς του ἐπιτρο- πές ζητᾷ νὰ ἐξοντώσι τὰ νιῶτα μας. Τώρα πιά μτρός τὸν ριχτῆτα σὸν ἄγωνα. ΔΙΔ- ΜΑΡΤΥΡΗΘΗΤΕ μὲ μαζικὲς κινητοποιήσεις γιά νὰ πῶσι ἡ τρομοκρατία, ἡ ἀναγκαστι- κὴ ἐργασία, ἡ λεηλασία, ἡ ὀμηρία, οἱ δολοφονίες, κἀκἀτι μῖε. γιά δουλιὰ γι' μερο- κάματο γι' ψωμί, γιά συσσώτιο. **ΕΠΙΤΡΟΣ** μὲ μεγαλύτερη θέρη ριχτῆτα σὸν ἀνδοῦ- μιουργικὸ σας ἐργὸ. Φωνάζετε καὶ ἔς ἀκούσαν τέρη γιά πέρα οἱ ἐχθροὶ μας.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΔΕ Μᾶς ΛΥΓΙΖΕΤΕ ΜΕ Τῆ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ. ΤΩΡΑ ΠΙΟ ΠΟΛΙ ὄχι ΣΑΔ ΛΑΪΤΑΜΕ.

ΘΑΚΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΒΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΙΟΥΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

-ΖΗΤΩ Ἡ ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΙΟΥ Μᾶς.

ΠΛΑΤΗΕΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΙΛΙΣΙ ΟΛΟΙΟΥ-ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Στὴν Ἀγία Παρασκευὴ μετὰ τὴ φυγὴ τῶν Γερμανῶν ὀλόκληρο τὸ χωριὸ ἔοειξε στούς τρομοκράτες πὺς οἱ βάρβαρες ἐπιδρομὲς του δὲν φέρουν κανένα ἀποτέλεσμα. Τὸ ἴδιο ἀπόγεμα ἔγιναν ἡ κηδεία τοῦ σκοτωμένου. Παρακολούθησαν πάνω ἀπὸ 300 ἄ- τομα, γι' τὴν ἐκκλησιὰ ἐκφωνήθηκαν λόγοι ἐνάντια στούς βάρβαρους, στούς βρωμεροὺς ληστοσυμμοριτες καὶ δολοφόνους. Ἄντρες καὶ νέοι ὀλόρτοι μὲ τὴν ἐκκλησιὰ ὀρκί- ἄτηκαν ἄγρια ἐκούκισσι γιά τὰ ἀδικουκοτωμένα ἀδερφια μας.

Τ Α Τ Α Γ Γ Ι Α Τ Α Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Σ Τ.Α.

Στό σημερινό αγώνα ή Πατρίδα μας αναγκαστικά έχει χωριστή σέ υσό υστρίτοπε-
 θα. Απ'τή μιά μεριά οί κατακτητές και τό ντόπιο ποιρ'κίτους, κού δυο περνάει
 ο καιρός τόσο και δένονται μαζί πύό σφιχτά. Κι' απ'τήν άλλη οί πραγματικοί πατ-
 ριώτες, πού αγωνίζονται γιά τή ζωή, τή τιμή και τή λευτεριά του λαού μας, απ'τή
 μιά μεριά αυτοί και τό ντόπιο ποιρ'κίτους τους, αγωνίζονται γιά νά μός κλέψουν, νά
 μός πεθάνουν απ'τήν πείνα και τήν έφμετάλλευση, γιά νά πλουτίσουν και νά κερ-
 δώσουν τήν πολυμική του μηχανή κα'έκόν εξουλιωμένους απ'τήν κείνη ν' μός
 σύρουν έργάτες στ' έργοστάσιά τους, δούλους, στ'ά κέτεργε έργοίς τους. Απ'τήν
 άλλη ο λαός μέ επί κεφαλής τό ΕΑΜ που αγωνίζεται καθημερινά γιά τή ζωή του.
 Έτσι ντυαγούν τά σχέδια του κατακτητή κι' ή ζωή μας γίνεται θάνατος μέ τή
 μέρα. Έτσι ο κατακτητής μέ τόν κρυφό κι' ανοιχτό πόλεμο, πού του κηρύσσει ο' όλη
 τήν Ελλάδα απ'τήν επίθεση πέρας στην ήμυνά. Κουβόλησε χιλιάδες στρατό, έκόλυ-
 σε χιλιάδες χιφιδες, και πάλι δέν έβανε τίποτα, μέ μιά μολική, λαϊκή, πολιτική
 όργανωση σ'όν τό ΕΑΜ, ο' όρ'ντο το θεϊκό του λαϊκού μας στρατού Ελλάς, ήτον αν-
 πόφευκτη ή ήττα του. Νικήθηκαμ'ό δέ σισμάτησεν, αυτοί δέν μπόρεσαν νά μός χτυπή-
 σουν νά μός νικήσουν, β'έβανε άλλους στ'ή θεού τους. Ποιοί ήταν αυτοί, Ολοι οί πο-
 ργορίτες, ο' ντόπιοι φασισμοί οί συνεταίροι τους, πού ο' γόνις μας τους φέρνει
 σέ δύσκολη θέση και τώρα μέ και μετά τήν ειρήνη. Τώρα, γι'ατί μ'έζουσε φρένο σ'αί
 κέρση τους, γι'ατί ήμεις επικίνδυνοι σ'αί ζωή τους, κατ' γι'ατί μέ τήν όργ'νωσή, πύ-
 λη ο λαός κατάλαβε τή ύννοια του, τό συμφέρον του, όποσίνος ο' μολοκατρία του
 ήπόχτησε τήν πρατούμενη ήδιπλασία. Κι' έτσι όλοι οί έμμετωμοί κατακτητή
 κατ' πύς τό κέρση τους και τό κέρη τους δέν θ'όνοι πύ σίγουρ, καί τους κι'
 όλοι, οί παλιοί πολιτικόντες, πού εξουκουθούν νά είνε έχρηοί του λαού νιώσανε,
 πύς εοβυσε τό επ'γγελάμ τους, πού λέγεται πολιτική. Στ' έπορ'βουσε τής καινονί-
 ας πού συρτολόγησαν, κοινούς κλέφτες έγκληματίας λαπούδες, έκριαστές προσέφα-
 ρον γιά νά τους συγκριτήσουν και νά τους θέσουν μαζί τους μισούς σισκετο, μορι-
 ων, τρώφια, ρούχα, όδειες γιά θεάματα, ελεύθερη κυκλοφορία τή νύχτα, τος ο'ι ο'ι-
 μισα μέ τός Γερμανούς σ'ούς ο'ίκους ένοχής και γερμανική όπλα γιά νά κ'όρουν
 σ' όποιον ήτοσε σ'αί επιθυμήσουν δίχως κανένα έλεγχο. Τά Τ.Α. έγιναν, κένε, γιά νά
 έξασφαλίσουν τή ζωή και τήν τιμή του λαού, γι'ατί τός έμμετωμοί είνε όλοφύνα
 ρη ψυχή. Τά Τ.Α. έγιναν, κένε, τός ο' λαός μας, έσ'αί γι'ατί πύ κ'όρυσε κ'όρυσε μέ τός
 από τό ΕΑΜ, πύς όλοι οί νέοι μας έβρον γι'ατί κ'όρυσε σ'αί πύ κ'όρυσε ενόντις σ'αί
 πολιτική επιστράτηφα και νίκησαν.
 Συμφέροντα. Τά Τ.Α. χτυπώντες τό ΕΑΜ δέν χτυπών άλλον παρ' τόν ποιο τό λαό.
 Απ'τή νά νιώθουμε χωρίς σ'αί ήτηση όλοι οί τίμιοι πατριώτες όλοι σ'αί έδον οί Έλλη-
 νες, καί και νύνοι πού δέν αγωνίζονται και μέσ'αί όπλοί υεττές είνε πύ σίγου-
 ροι όστερα απ'τήν συμπεριφορά των Τ.Α. πύς κ'όρυσε είνε κούρο, έξουλα, όποκί-
 σαν έμπιστοςύνη σ'αί ΕΑΜ και πύ κ'όρυσε σ'αί γ'αμίες του. Απ'ήσαν σ'αί γ'αμίες του,
 γι'ατί είνε ο' όλοι ο' ΕΑΜ κ'όρυσε σ'αί σωστό όρ'νο τό λαό μας. Ουδ' πύς είνε όρ'
 καν ήλήθεια, μέ τήν τρόπο και τή σειρά πού τά είνε προκήψει, τήν όρ'κί, χτυπή-
 θηκαν στελέχη του ΕΑΜ σ'όν κομμουνιστές, ρίχτηκαν σ'αί φυλακές, σ'αί όρ'σανισ-
 ρις, έξουλεύτηκαν. Υστερα Αρχιος ήνοιχτός αγώνας ενόντις σ'αί ΕΑΜ ήν όργ'νωσή,
 και τελευταία, τό κ'όρυσε έξουλα σ'αί άγρια ενστρινκτά τους πάνω σ'αί κα'ό ένοργ'ν-
 νατο κι' όργ'νωμένο κ'όρυσε σ'αί περιουδίας τους.
 Απ'όκορουν τής γειτονίας και χωρίς δικαιολογία καμιά επί τόπου έκτέλεση
 όποιον ήτοσε γιά νά κλέψουν και τό παπούτσια και τό χουσό του, κα'ό δόντις κ'όρυσε
 έρευνούν τή σπύτια γιά νά τό κ'όρυσε σ'αί. Κι' ένοιχον σ'αί μ'αγισία γιά νά κ'όρυσε
 σ'αί, τι θέλουν... και δίχως νά πληρώσουν σ'αί κ'όρυσε σ'αί φεύγον. Απ'όκ'όρυσε
 νουν τ'αί τής γυναικες και μέσ'αί σ'αί ίδιο τους τό σ'αί τής απ'όρυσε σ'αί κ'όρυσε
 νουν γέρους, παιδιό μέσ'αί σ'αί όρ'νο, όλοφονούν κορίτσια, πού άρ'ν'όρυσε νά συρ-
 θούν σ'αί κ'όρυσε τής τους, όλοφονούν άντρες και γυναίκες. Και πύν, ο' όλοι, όστά
 τ'αί όρ'νο τής μιά π'αμπελά ήτον κομμουνιστής. Κι' ή όπογρ'φή "Τ.Α."

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΑΤΙΜΗΣΗ. Στά πευκα έπάνω, σ'αί ή ήττική, τ'αί τελευταία οί Έρ'ρ'νοί κ'εμά-
 σανε ΒΙ Έλληνες. Σ'αί μ'αί τή διατίμησή τους Ηο Ι Γερμανός. Ιο, Έλληνες έπρε-
 πε γιά τός τρεις Γερμανούς πού είνε σ'αί κ'όρυσε νά κ'εμάσ'αί τ'αί ο'οί μας.
 Απ'ό αυτοί από ήκ'όρυσε ενόντις κ'όρυσε... τήν ήρα τής έκτέλεσης, κ'εμάσ'αί κι' έλ-
 λους 6 περ'οδ'οίς κι' έτσι τ'αί κ'εμάσ'αί φαντάσματα γίνανε ΒΙ. Ιρείς μέρες
 ήρισαν τ'αί π'αμπελά πάνω σ'αί δέντρα και όποχρέωναν κάθε περ'οδ'οίς κ'όρυσε νά

